

Er ref: Dnr 2016/62.434

2016-04-05

Markaryds kommun
Miljö- och byggnadskontoret
Box 74
285 22 Markaryd

Överklagan av beslut samt begäran om inihibition gällande tillstånd till skydds jakt efter havstrut, gråtrut, fiskmåsar och skrattmåsar vid Skärsjön och Skärsjövallen i Markaryds kommun

I ett beslut, taget i Miljö- och byggnadsnämnden i Markaryds kommun och daterat 2016-03-23, beviljas Markaryds kommuns tekniska förvaltning möjlighet att bedriva skydds jakt på havstrut, gråtrut, fiskmåsar och skrattmåsar. Skydds jakten ska bedrivas ”genom prickning och plockning av ägg samt avskjutning parvis till ett totalt bestånd av sammanlagt ca 50 måsar inom nedanstående områden”.

Beslutet gäller en konflikt som pågått i några år mellan villaägare vid östra delen av Skärsjön (Tallstigen och Granvägen) och fågelskyddsintressen. Källan till konflikten är en mindre skrattmåskoloni på en av öarna i Skärsjön. I september 2013 anordnade kommunen ett möte mellan parterna, där även Sveriges Ornitologiska Förening deltog. Vid detta möte framkom att det gjorts flera (illegala) försök att bli kvitt skrattmåsar. Människor har varit i land på ön under häckningstid och man har på olika vis försökt skrämja bort måsar. Men skrattmåsar har hållit sig kvar även om deras häckningsframgång säkert har varit dålig de år de utsatts för störningar.

Enligt rapporter till Artportalen (<http://www.artportalen.se>) har det under senare år handlat om som mest 60–65 fåglar på ön, motsvarande maximalt 30–35 häckande par. Utöver de häckande måsar besöks den förhållandevis näringsrika Skärsjön och den intill liggande fotbollsplanen (Skärsjövallen) även av måsfåglar av andra arter och från andra häckningsområden.

Med detta brev överklagar vi beslutet i Miljö- och byggnadsnämnden, Markaryds kommun. Vi begär också omedelbar inihibition av beslutet eftersom vi anser att det har fattats på osaklig grund.

Som bakgrund till vår överklagan och begäran om inhibition vill vi först och främst hänvisa till ett liknande ärende som gällde en koloni med råkor belägen invid bostadshus i Rydebäck, Helsingborgs kommun. Detta ärende avgjordes slutligen i Mark- och miljööverdomstolen (2011-M 8510). I domen slog domstolen fast att varken fåglarnas skrän eller spillning på ett påtagligt sätt inverkar på de boendes välbefinnande eller utgör en hälsofara.

När det gäller fåglar som en hälsofara vill vi också hänvisa till professor Björn Olsén, en av landets ledande experter när det gäller fåglar som bärare av sjukdomar. Han uttrycker sig tämligen drastiskt om beslutet i Miljö- och byggnadsnämnden i Markaryd: "Deras argument när det gäller hälsovårdsfrågor är minst sagt dubiösa och saknar grund i vetenskapen. Det är avgjort större risk att smittas av allehanda mikroorganismer via den kyckling eller importerad sallad som de har till middag."

Miljö- och byggnadskontorets beslut är vidare mycket märkligt och även otydligt. Begreppet att skjuta fåglar "parvis" har vi aldrig tidigare stött på i sådana här sammanhang. När det gäller flocklevande och kolonihäckande fåglar som måsar är det mycket sällan möjligt att avgöra vilka individer som utgör ett par. Bona i kolonin ligger tätt, vilket innebär att inte ens ett tränat öga kan avgöra vilka fåglar som ingår i ett visst par. När fåglarna födosöker på fotbollsplanens gräsmatta går de inte parvis utan födosöket sker enskilt om än i flock.

Vid de tillfällen då äggprickning och plockning av ägg tidigare förekommit (i Sverige främst gällande storskarv samt grågås och vitkindad gås) har besluten omgetts av tydliga regler. Några sådana finns inte här. Äggprickning har också ansetts vara en mycket tveksam åtgärd ur etisk synvinkel. Detta har lett till att Naturvårdsverket under senare år stoppat sådana beslut vad gäller skarv i Stockholms län. Inte heller när det gäller antalet fåglar som får skjutas finns några tydliga regler i Miljö- och byggnadsnämndens beslut. Istället anges i beslutet "till ett totalt bestånd av sammanlagt ca 50 måsar inom nedanstående områden" (Skärsjön och SkärsjövalLEN, vår anm.). Eftersom stora gräsmattor utgör rena skafferiet för bland annat måsfåglar, kan de locka fåglar från när och fjärran och under lång tid. Större måsflockar, som födosöker på fotbollsplaner och andra större gräsmattor, är för övrigt en mycket vanlig syn i landets tätorter – och anses inte utgöra något problem.

I Miljö- och byggnadsnämndens beslut saknas redogörelse för vilka andra åtgärder som vidtagits. Har det över huvud taget gjorts några sådana (utöver de ovan nämnda illegala ingreppen)? Enligt det svenska regelverket för skydds jakt måste det *för det första* utredas att det inte finns någon annan lämplig lösning än skydds jakt. *För det andra* måste myndigheten förvissa sig om att jakten inte försvårar upprätthållandet av artens gynnsamma bevarandestatus. Såväl skratmåsen som gråtruten minskar i antal i Sverige. Enligt Svensk Fågeltaxering (Lunds universitet) är den genomsnittliga minskningstakten per år 2,2 procent för skratmåsen och 3,9 procent för gråtruten. Den sistnämnda arten är numera upptagen på den svenska rödlistan.

Vi människor vill gärna bo vackert och omge oss med öppna ytor. Bostadslägen intill vatten är i princip alltid mera åtråvärda och högre värderade än lägen utan utsikt över vatten. Även öppna gräsytor och lummiga träd intill bostaden anses ofta öka både livskvaliteten hos de boende och värdet på fastigheten. Som vi ser det kan inte den ovan nämnda domen i Mark- och miljööverdomstolen tolkas på annat sätt än att vi måste acceptera att naturen ibland "tränger sig på": Vill man exempelvis bo vid vatten, måste man stå ut med att andra varelser också söker sig till vatten. En måskoloni vid en sjö är ett sådant, mycket naturligt, inslag.

För Sveriges Ornitologiska Förening – BirdLife Sverige

Halmstad dag som ovan

Dennis Kraft
ordförande

Anders Wirdheim
fågelskydd och information